

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΙ ΤΩΙ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

πρωτ. Γνωμ. 5

Έν Αθήναις τῆ 27 Φεβρουαρίου 1969

*Τελευτών
de la Αρχειον
L. K.*

Π ρ ο ς

Τό 'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης
(Γεν. Δ/ρην Σωφρ. Δ/σεως)

Έ ν τ α ῦ θ α

Ι.-'Επί τοῦ, τιθεμένου ἡμῖν διά τοῦ
'Υμετέροῦ ὑπ' ἀριθ. Ι4669Ι/68 ἀπό 23-Ι-69
ἐγγράφου θέματος τῆς ἐπανεξετάσεως τοῦ,
ἐφ' οὔτινός ἡ ὑπ' ἀριθ. 2Ι ἀπό 9-8-68 γνω-
μοδοτήσεώς μας, ζητήματος περί τῆς σει-
ρᾶς ἐκτίσεως τῶν ἀθροιστικῶς (ἄρθρον
Ι08 Π.Κ. ἐν συνδ. πρός τό ἄρθρον 25 ν.
2058/Ι951) ἐκτιομένων ὑπολοίπου ποινῆς
καί μεταγενεστέρως καταδίκης, ἐν ὅφει
τῶν διαβ. βαζομένων συνημμένως ἐν ἀντιφρ
γράφοις ὑπ' ἀριθ. 443 π.έ. καί 90Ι π.έ.
ἀναφορῶν τῶν Διευθυντῶν τῶν Φυλακῶν
'Επταπυργίου Θεσσαλονίκης καί 'Επανορ-
θωτικῶν Κυθείου, ἐν αἷς ἐκτίθενται αἱ
ἀπό σωφρονιστικῆς ἀπόψεως δυσχέρειαι,
αἵτινες ἐμφανίζονται κατά τήν ἐφαρμο-
γήν τῆς γνωμοδοτήσεώς μας ταύτης, ὡς
καί τοῦ ἰρθρου 4 τοῦ ν.δ. 4367/64, ἔ-
χομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν τά

κάτωθι:

II.- Καί η νέα μελέτη του ζητήματος εις
ην προέβημεν, εν ὄφει καί τῆς ἀνωτέρω νομικῆς
διατάξεως ὡς καί τῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω ἀναφοράς ἐκ-
τιθεμένων ἀπόψεων, ἀπέδωσε τό συμπέρασμα εἰς ὅ
κατελήξαμεν διά τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 21/1968 γνω-
μοδοτήσεως ἡμῶν, ἦτοι ὅτι, ἐν περιπτώσει ἄρσεως
τῆς ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως καταδίκου συνεπείᾳ μετα-
γενεστέρας καταδίκης ἢ σειράς ἐκτίσεως τῶν ἀθροί-
στικῶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 108 Π.Κ. καί 25 τοῦ ν. 2058/
52, ἐκτιομένων ὑπολοίπου ποινῆς καί καταγνωσθεί-
σης διά τῆς μεταγενεστέρας καταδίκης στερητικῆς
τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, δεόν νά προκηθῆ ἡ ἐκτίσις
τοῦ ὑπολοίπου καί ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ἐκτίσις τῆς με-
ταγενεστέρας καταγνωσθείσης ποινῆς.

III.- Ἐδέχθημεντό ὡς ἄνω συμπέρασμα ὡς σύμ-
φωνον πρός τήν ἐκδηλωμένην εἰς τὴν ἐπιδιώκουσαν
τόν ὄρον ἐξυπηρετοῦσιν καί αἰ, ἐν τῷ τεθέντι τότε
ἡμῖν ἐρωτήματι μνημονευόμεναι, διατάξεις (ἄρθρ. 108
Π.Κ. καί ἄρθρ. 25 ν. 2058/52), σκοπὸν, διάταξιν τοῦ
ἄρθρου 102 Π.Κ., καθ' ἣν ἐπί ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς
τῆς ποινῆς λόγῳ νέας καταδίκης ἢ διὰ ταύτης κατα-
γνωσθεῖσα ποινή, ἐκτελεῖται ἐν συνεχείᾳ μετὰ τήν
ἀνασταλεῖσαν. Ὑπέρ τῆς αὐτῆς ἀπόψεως μετὰ τήν νέ-
αν μελέτην προσθέτομεν ἐν ὄφει καί τῶν, εἰς τὰς ἀ-
νωτέρω (ὑπό I) μνησθείσας ἀναφοράς, ἐκτιθεμένων,
ὅτι:

I.- Διά τῶν, ἐν τῷ ἄρθρῳ 108 Π.Κ. καί τῷ ἄρθρῳ
25 παρ. 3 τοῦ ν. 2058/52, λέξεων "... ἐκτίει ἀθροί-
στικῶς καί ..." οὐδαμῶς ρυθμίζεται τό ἐνδιαφέρον

Γαῖζόν,
Τ.Π.Υ

Τ.Π.Υ

έν προκειμένω ζήτημα καί δή υπέρ τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἡμετέραν γνώμην, ἀπόψεως. Διότι διὰ τούτων δηλοῦται μόνον ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου ὅπως ὑπαγάγη καί τὰς περί ὧν αἱ διατάξεις αὐταὶ περ πτώσεις εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς οὗτος, διὰ λόγους ἀντεγκληματικῆς πολιτικῆς, ἔκρινεν ὅτι ἔδει, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 94 καί 97 Π.Κ., νά τηρήσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀριθμητικῆς σωρεύσεως τῶν ποινῶν.

2.- Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ν. 4367/1969 καθ' ὃ οἱ τυχόντες τοῦ εὐεργετήματος τῆς ὑφ' ὄρον ἐπολύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.... ἔαν.... ὑποπέσουν εἰς νέον.... ἀδίκημα καί καταδικασθῶσιν.... ἐκτίουν ἀθροιστικῶς μετὰ τὴν λήξιν τῆς νέας ποινῆς καί ὀλοκληροῦν τὴν ἀνασταλαῖσαν ποινὴν ἢ τὴν ἀνασταλέν βάσει τοῦ παρόντος νόμου ὑπολοιπὸν...." δέν πιρέχεται, καί δή ἀποφασιστικῆς σημασίας ἐπιχείρημα, υπέρ τῆς ἐναντίας τῆς ἡμετέρας ἀπόψεως. Ἡ διάταξις αὕτη, καθ' ἡμᾶς, δεικνύει ὅτι ὅπου ὁ νομοθέτης ἠθέλησε, ἐν περιπτώσει ἀθροιστικῆς ἐπίσεως ἀνασταλέντος ὑπολοίπου καί μεταγενεστέως καταγνωσθείσης ποινῆς, τὴν ἐκτίσιν τοῦ υπολοίπου μετὰ τὴν λήξιν τῆς νέας ποινῆς τὸ ἔρσεν ρητῶς, εἰς τρόπον ὥστε δυνάμεθα νά εἴπωμιν ὅτι ἡ ἀποτελοῦσα ἐξαίρεσις τῆς ἐν ἄρθρῳ 102 Π.Κ. ἐκδηλουμένης, κατὰ τ' ἄνωτέρω, νομοθετικῆς ἐρχῆς, ἐπικυροῖ ταύτην. Ταῦτα δέ ἐν ὄφει καί τοῖ ὅτι, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐρευνώμενον ἐνταῦθα ζήτημα, δι' ἀμφοτέρων τῶν θεσμῶν τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς καί τῆς

ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως, διώκεται, διὰ διχοφάρων μέσων ὁ αὐτός σκοπός, ἤτοι βελτίωσις τοῦ ἐγκληματίου (Πρβλ. Γαργίλια Ἐγκληματολογία τομ. Γ' ἔκδ. 2α σελ. 420, 426-427, 447, 452 καὶ 453 ὡς καὶ Εἰσηγ. ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ Σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ποιν. Κ. ὑπὸ III, ΣΤ'). -

3. - Ὡς δυσμενῆς συνέπεια τῆς νέας καταδίκης ἢ ἔκτισις τοῦ, ἀφορῶντος καὶ πράξιν τελεσθεῖσαν πρό τῆς δι' ἣν ἡ νέα ποινὴ πράξεως, ὑπολοίπου, δεόν νά ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀμετάκλητον διαπίστωσιν τῆς ἐκτροπῆς ἐξ ἧς ἀπέρρευσεν.

4. - Ὑπὸ τὴν ἀντίθετον ἐκδοχὴν εἰς περιπτώσιν χορηγήσεως ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως διὰ τὴν νέαν ποινὴν θά πρέπει ὁ καταδίκος νά παραμείνῃ εἰς τὰς φυλακὰς δι' ἔκτισιν τοῦ ὑπολοίπου καίτοι ἐκρίθη ἱκανὸς δι' ἔντιμον ἐν τῇ κοινωνίᾳ βίον. Τοῦτο δὲ δεδομένου ὅτι δέν ἀπαγορεύεται, πάντως, ἡ χορήγησις τοῦ εὐεργετήματος τῆς ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως, διὰ τὴν νέαν καταδίκην, ἀφοῦ τό μὲν δέν ὑφίσταται ἐντίθετος διάταξις καί τό εὐεργέτημα τοῦτο δέν ἀποκλείεται οὐδ' εἰς τό ὑπότροπον ἢ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαν, τό δέ ἐκ τῶν διατάξεων περὶ τῆς ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως προκύπτει, ὡς γενικὴ ἀρχή, ἡ προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τοῦ καταδίκου, ἥτις κυρίως (ἐπιτυγχάνουσα διαγράφεται) ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἐθισμού τοῦτου εἰς πειθαρχικὴν διαβίωσιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι μειώσεως τῆς ποινῆς του, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, ἡ ἄριστος προγενεστέρως ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως, καταδεικνύουσα ἀληθῶς δυσρассάρμοστον ἐγκληματίαν θέλει ἀσφαλῶς σταθμισθῆν ἐν τῇ ἐκτιμῇσει

11/14

τῶν οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ
ἄρθρου 106 παρ. I I.Κ., διὰ τῆν χορήγησιν νέας
ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως, (τῆν ἀποφιν ταύτην ἐπὶ τοῦ
θέματος τούτου ἐδέχθησαν τὰ βουλευματα ὑπ' ἀριθ.
1090/59 Συμβ. Πλημ/κῶν Θεσσαλονίκης Π.Χρ. ΙΑ/338
καὶ 238/1962 Συμβ. Πλημ/κῶν Ναυπλίου, ἀντιθέτως
Βουλ. Συμβ. Πλημ/κῶν Πειραιῶς 46/55 Π.Χρ. Ε/521
Πρβλ. ἐπὶ τοῦ θέματος Γαρδίκων, ἐν ἀνακλήσει κα-
τὰ τὸ ἄρθρ. 107 ὑφ' ὄρον ἀπολύσεως, εἰς Ποιν. Χρ.
Β/491 καὶ Ἐγκληματολογία τ. Γ ἔκδ. 2α σελ. 442
Ἀντιθετος Μπουρτσι. ἐν Ἑρμ. Π.Κ. ὑπ' ἀρθρ. 105
ἄρ. 3 ἐν τέλει).

Γύφισταμένων, οὐνε-
πῶς, περιπτώσεων
ἐκτελέσεως κατα-
δικαστικῆς ἀποφά-
σεως πρὶν καταστῆ
αὕτη ἀμετάκλητος
ἦτοι ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως της

ἴσχυ

5.-Βεβαίως διὰ τῆς νέας καταδικτικῆς δυνατὸν
νά εἰσέλθῃ ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὰς φυλακάς με-
παραγγελίαν πρὸς ἐκτίσιν τῆς ἐπιβληθείσης κατ'
αὐτὴν ποινῆς (ἐν ὄψει τοῦ ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 546
Κ.Π.Δ. ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται γενι-
κῶς ἅμα ὡς καταστῆ ἀμετάκλητος ἐκτός ἔάν ὁ νό-
μος ὀρίζει ὡς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ,
341 π. 2 429 π. 2. 471 π. 2, 497 π. 2, ~~4~~ καὶ 5, καὶ 507-
ἄλλως, ^Γ Μπουροπούλου Ἑρμ. Κ.Π.Δ. ὑπὸ ἄρθρ. 546 ἀριθ
4 τομ. Β. σελ. 348) συντασσομένης σχετικῆς ἐκθέσε-
ως φυλακίσεως. Ὡς εἶναι δυνατόν τῆς μεταγενεστέ-
ρας καταδικτικῆς νά ἔχῃ προηγηθῆ προφυλάκισις ἐπὶ
τῷ ἀδικημάτων δι' ὃ ἐπεβλήθη ἡ νέα ποινὴ. Εἰς τοι-
αύτας περιπτώσεις ἅμα ὡς ἡ καταδικτικὴ αὕτη κατα-
στῆ ἀμετάκλητος εἰέρχεται ἡ ἄρσις τῆς ὑφ' ὄρον
ἀπολύσεως, αὐτοδικικίως (Α.Π. 562/64 Π.Χρ. ΙΕ/44),
καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἄρχεται ἐκτιμώμενον
τὸ ἀνασταλέν ὑπόλοιπον, εἰς τρόπον ὥστε ὅσα με-

χρι τότε έχουν λάβει χώρα αναφέρονται εις την
εκτίσιν της ποινής της νέας καταδίκης και θέλου-
σεν ληφθῆ ὑπ' ὄφιν, κατά νόμον εις την αντιμετώπι-
σιν τοῦ ζητήματος, ἔάν και πότε θεωρεῖται ἐκτι-
θεῖσα ἡ νέα αὕτη ποινή, ἥτις ἔάν ἤρξοτο ἐκτιομέ-
νη πρό τῆς ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς θά ἐξακολουθήσῃ
ἐκτιομένη, κατά τήν γνώμην ἡμῶν, μετά τήν λήξιν
τῆς ἐκτίσεως τοῦ ἀνασταλέντος ὑπολοίπου. Αἱ οἰαι-
δήποτε ἐγγραφαί εις τά βιβλία τῆς φυλακῆς και τά
οἰαδήποτε ἐγγραφα τοῦ ἐπιμελουμένου τήν ἐκτέλε-
σιν τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 54 και 55 Κ.Π.Δ.)
δέν δύναται νά ἐπηρεάσωσιν τήν, ὑπό τήν κα-
τά τ' ἀνωτέρω ἐννοιαν, ἐφαρμογήν τοῦ νόμου, πάσης
ἐπί τοῦ ἐν προκειμένῳ ζητήματος προϋπάρχουσας, ἐν
συγκεκριμένη περιπτώσει, ἀμφιβολίας δυναμένης νά
ἐπιλυθῆ κατά τήν ἐν ἄρθροις 565 και 566 Κ.Π.Δ.
διαδικασίαν. Δημιωτέον, ὅτι, ἀναλόγως πρός τά ἐπί-
ἐπιμετρήσεως τῶν ποινῶν ἰσχύοντα (ἄρθρ. 55I Κ.Π.Δ.
και 94 Π.Κ.), καθ' ἃ ἡ ἐκτίσις τῆς συνολικῆς ποι-
νῆς θεωρεῖται ἀρχομένη ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἐκτίσις
μιας τῶν συγχωνευθεισῶν ποινῶν, οὐδέν κώλυμα ὑφί-
σταται, ἐν τῇ περιπτώσει ἀθροιστικῆς ἐκτίσεως ἀ-
νασταλέντος ὑπολοίπου ποινῆς και ποινῆς ἐπιβλη-
θείσης συνεπείᾳ νέας καταδίκης, νά θεωρηθῆ ὅτι
ἡ ἐκτίσις τοῦ ἀνασταλέντος ὑπολοίπου ἤρξατο ἀπό
τῆς κατά τ' ἀνωτέρω ἄρσεως τῆς ἀπακυσίας ὑφ' ὄρον.
Περαιτέρω δέ και ὅτι τά ὡς ἀνω ζητήματα ἐκ τῆς
κρατήσεως εις τάς φυλακάς, τοῦ ὑφ' ὄρον (ἀναστολῆς
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς) ἔχοντος ἡ πολυθῆ ἐκ τού-
των, βάσει νέας καταδίκης του ἀπό χιόνου προηγου-
μένου τῆς ἄρσεως τῆς ἀπακυσίας ταύτης, δύναται

Γ Διαγράφεται αὐτή
ἀφ' ἧς. τέθη

τέθη

νά ἐμφανισθοῖν καί εἰς τήν περίπτωσιν ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κατ' ἄρθρ. 102 Π.Κ., ἐν ἠρήτῳ ὀρίζεται ὅτι ἡ διὰ τῆς νέας καταδίκης κατ' ἀγνωσθεῖσα ποινή ἐκτελεῖται ἐν συνεχείᾳ μετὰ τήν ἀνασταλεῖσαν καί ὅτι ἡ ἄρσις τῆς, κατ' αὐτήν, ἀναστολῆς ἐπέρχεται ἀφ' ἧς καταστῆ ἀμετάκλητος ἡ νέα καταδίκη. Δεδομένου ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ τυγῶν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς καί καταδικασθεῖς ἐκ νέου νά κρατῆται εἰς τὰς φυλακάς, βάσει τῆς νέας καταδίκης, ἀπό χρόνου προηγουμένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἡ νέα καταδίκη κατέστη ἀμετάκλητος, ἦτοι τοῦ χρόνου ἄρσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὡς καί νά ἔχη προηγηθῆ προφυλάκισις ἐπὶ τῷ ἀδικήματι δι' ὃ ἐπεβλήθη ἡ νέα ποινή. Ὅπως δὴποτε, συνεπῶς, θ' ἀντιμετωπίσῃ ταῦτα ἡ πρᾶξις. -

Γ^ο (Ζηζιμάρα)
 Τσζγ

Μετά τιμῆς

Ὁ Δείσαγγελεὺς

Τσζγ

(Παν. Θεράπος)